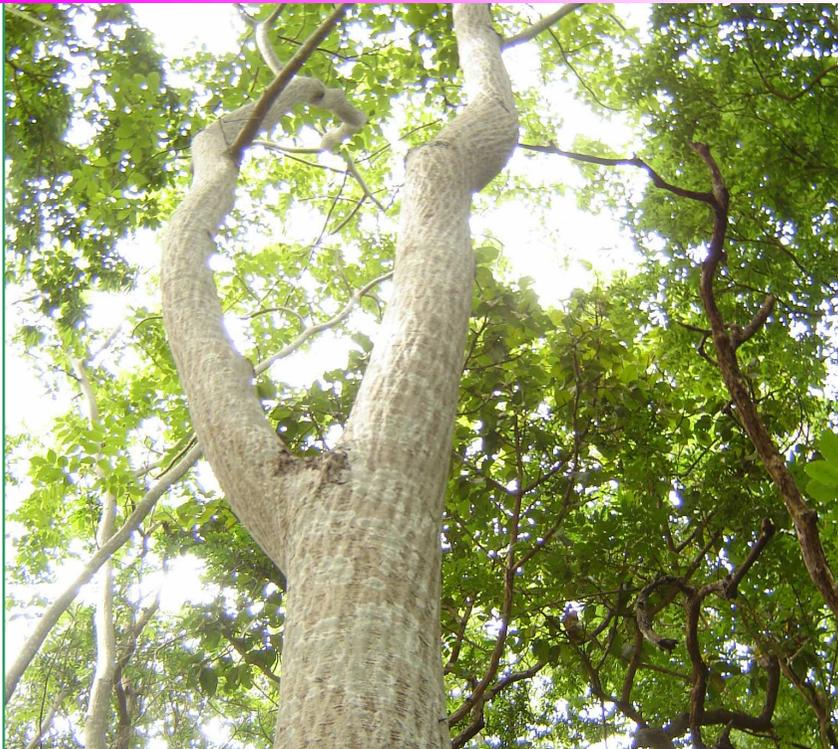


กูก



49 พืชกินได้ในป่าสะแกราช

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Lannea coromandelica* (Houtt.) Merr.

ชื่อพื้นเมือง กอกกั้น (นครราชสีมา, อุบลราชธานี); กูก, อ้อยช้าง (ภาคเหนือ); ช้าเกาะ, ช้างโน้ม (ตราด); ชากะ (สุราษฎร์ธานี); ตะคร้ำ (กาญจนบุรี, ราชบุรี); ปี่เซียง, เสโทกี (กะเหรี่ยง – แม่ฮ่องสอน); แม่หยู่ว้าย (กะเหรี่ยง – กาญจนบุรี); ส่งสู๊ไค้ (กะเหรี่ยง – เชียงใหม่); หวีด (เชียงใหม่)

ชื่อวงศ์ ANACARDIACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น กูกเป็นไม้ต้นขนาดกลาง สูงถึง 15 เมตร เรือนยอดโปร่ง เปลือกนอกสีน้ำตาลปนเทา ผิวเรียบหรือมีรอยย่น เปลือกในสีชมพูเป็นเส้นใย

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกปลายคี่ เรียงสลับ ใบย่อย 7-15 ใบ เรียงตรงกันข้าม ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ ผิวใบมีขนนุ่มปกคลุมทั้งสองด้าน ใบอ่อนสีน้ำตาลแดง

ดอก ดอกออกเป็นช่อกระจุก ออกตามซอกใบที่ปลายกิ่ง กลีบดอกสีเหลืองอ่อน ออกดอกเดือนมกราคม – มีนาคม

ผล ผลเมล็ดเดี่ยวแข็ง (Drupe) สุกสีเหลือง มีเนื้อเยื่อบางๆ หุ้มเมล็ดแข็ง สีเหลืองอ่อน ออกผลเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินไม่อุ้มน้ำ

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ตลอดปี

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ใบอ่อน ยอดอ่อน ลวก ต้ม รับประทานกับน้ำพริก เปลือก รากรับประทานสด

รส ยอดอ่อน รสจืด มัน เปลือก รสหวาน ผาดเล็กน้อย

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด